

Осемдесет и трета глава

В апартамента на Миро пристига Монти Кол. Той се оглежда около себе си и казва:

- Тука е паднала бомба!

- Като че ли е паднала бомба – поправя го Миро.

- Че каква е разликата? - чуди се Монти Кол. - За мен е все едно. Виждам че много са били заинтересувани от твоя случай.

- Не знам кой го раздуха, но трябва да е някой от вашите – казва Миро. - Добре е да ни търсят, ама чак толкова шум да се вдигне и да обърнат наопаки и офиса, и апартамента ми...

- Аз им пуснах мухата - признава Монти Кол. - Съжалявам, не очаквах да се получи такъв ефект.

- И как им я пусна? - пита Миро.

- Ами на няколко вестника и телевизии... – обяснява Монти Кол, - казах им че си изчезнал, че си много известен и уважаван в твоя бранш, а те не търсят допълнителна информация.

- Друг път търсят – казва Миро.

- Ами! - клати глава Монти Кол. - Колкото пъти съм прилагал този метод, никога не са проверявали информацията ми.

- Значи имаш способността да ги убедиш само с думи – смее се Миро. - Ако имах такава способност, щях да стана политик.

- Не ти трябва – махва с ръка Монти Кол. - Знаеш кой се занимава с политика...

- Да-а – съгласява се Миро. - Наистина не ми трябва.

- Ще тръгваме ли? - нетърпеливо пита Физор Апс.
- Първо трябва да минем през моя апартамент – казва Драгица. - Трябва да смениш тези дрехи.
- Нали щеше да има маскарад? - чуди се Физор Апс.
- Да, но тези дрехи, които носиш, и за маскарад не стават – обяснява Драгица. - Веднага правят впечатление. Това, което не прилича на земните неща, привлича вниманието. Трябва да сме по-дискретни.
- Значи физиономията ми е земна, така ли? - пита Физор Апс.
- Ами да – вдига рамене Драгица. - Кой не е ходил в терапиум?
- Вие, хората, имате странно чувство за хумор – гледа я Физор Апс. - Да смятам ли, че се шегуващ?
- Шегувам ли се? - смее се Драгица и гледа Миро и Монти Кол.
- Ами-и... - чуди се Миро.
- Какво? - пита Монти Кол.
- Добре де, хайде да вървим – казва Драгица.
- А Иво Жупан? - пита Монти Кол.
- Опитва от всички житни питиета и от нежитните – казва Миро. - Много му харесаха.
- Значи остава – констатира Монти Кол.
- Иначе трябва да го носим на гръб през цялото време – Миро показва на Монти Кол проснатия върху едно легло в другата стая Иво Жупан.
- Много му се събра – клати глава Монти Кол. - Целият му живот се обърка. Довчера беше кротък и уважаван гражданин на Ноумист, днес е нелегален беглец.
- Надявам се да се справи – казва Миро.
- Не бие на очи, има благ характер, ще се справи – отсича Монти Кол. - Не се и съмнявам.
Излизат на улицата, вече е сумрак. Драгица се

оглежда за колата си.

- Я! Колата ми я няма! - възкликва Драгица.

- От полицията са я прибрали – обяснява Монти

Кол. - Ще ползваме моята.

В този момент една съседка на Миро го забелязва и се развиква:

- Миро! Миро! Нали те бяха отвлекли? Какво стана?

- Никой не ме е отвличал – спокойно казва Миро. -

Бях в командировка до Щатите. Не знам кой е пуснал тези слухове, но няма нищо подобно.

- Ами тук се беше събрала цялата загребска полиция – ръкомаха съседката.

- Личи си – клати глава Миро. - У нас сякаш бомба е паднала.

Миро, Драгица, Физор Апс и Монти Кол се качват в тъмната лимузина, спряла пред офиса на Миро. В този момент съседката забелязва Физор Апс и само отваря уста. Драгица ѝ се усмихва и я потупва по рамото:

- Няма страшно, ще се оправяш.

Монти Кол пали двигателя и потегля.

- Тази леля май не беше ходила в терариум – подсмивва се Монти Кол.

- Мога ли и аз да се пошегувам? - пита Физор Апс.

- Давай! - подканя я Драгица.

- Тази леля ВЕЧЕ е ходила в терариум – казва Физор Апс.

Миро започва да се превива от смях, а Монти Кол и Драгица го гледат учудено.

- Извинявам се, не разбрах майтапа – казва Драгица.

Миро още по-силно се смее.

- Не знаех, че Физор Апс има такова чувство за хумор – задъхан казва Миро.

Драгица вдига рамене, а Монти Кол вече гледа само

напред. Движението е много натоварено и трябва да внимава.

След малко стигат до жилището на Драгица.

- Наоколо няма много хора – казва Монти Кол.

- Аз ще се погрижа – потупва го по рамото Драгица и излиза от колата. - Хайде, чисто е.

Физор Апс излиза и тръгва с Драгица. Минувачите като че ли не я забелязват. Миро и Монти Кол остават да чакат в колата.

Драгица и Физор Апс влизат в апартамента на Драгица и заварват същата суматоха, каквато цари и в апартамента на Миро.

- И тук не са си губили времето – казва Драгица. - Дано успее да си намеря нещата.

Драгица започва да рови в гардероба.

- О-о! Слава Богу! - вика Драгица. - Всичко си е тук.

Физор Апс се съблича. Драгица я гледа.

- До днес не бях виждала гола от твоята раса – казва Драгица.

Физор Апс се смее:

- За всяко нещо има пръв път.

Драгица подава на Физор Апс различни рокли, поли, блузи, за да си избере.

Накрая Физор Апс си избира дрехи, мери ги и ги облича.

- Супер! - вика Драгица. - Направо си върхът!

- Така ли? - чуди се Физор Апс. - Знам че на Земята имат странен вкус, но не очаквах че е чак толкова...

- Остава шапка с козирка и тъмни очила – продължава да рови Драгица. Накрая намира каквото ѝ трябва и казва: - Я сега да видим? Оха! Никой няма да разбере, че си извънземна!